

**„Stvoř mi čisté srdce, Bože! Obnov ve mně ducha vytrvalosti.“ (Žalm 51 [50],12)**

Věta z Písma, kterou předkládáme v této postní době, pochází z 51. žalmu, kde ve 12. verši najdeme naléhavou a pokornou výzvu: „Stvoř mi čisté srdce, Bože! Obnov ve mně ducha vytrvalosti.“ Text, který ji obsahuje, je známý jako „*Miserere*“. V něm autorův pohled začíná zkoumáním zákoutí lidské duše, aby zachytil nejhlubší vlákénka, ta, která se týkají naší naprosté nedostatečnosti vůči Bohu a zároveň neukojitelné touhy po plném společenství s Tím, od něhož pochází veškerá milost a milosrdenství.

**„Stvoř mi čisté srdce, Bože! Obnov ve mně ducha vytrvalosti.“**

Žalm vychází ze známého příběhu ze života krále Davida. Byl Bohem povolán, aby se staral o izraelský lid a vedl ho po cestách poslušnosti vůči Smlouvě, proti svému poslání se však prohřešil. Dopustil se cizoložství s Batšebou a poté nechal v bitvě zabít jejího manžela, Chetitu Uriáše, důstojníka své armády. Prorok Nátan mu odhalí závažnost jeho viny a pomůže mu ji uznat. Je to okamžik vyznání vlastního hříchu a smíření s Bohem.

**„Stvoř mi čisté srdce, Bože! Obnov ve mně ducha vytrvalosti.“**

Žalmista vkládá králi do úst velmi silná zvolání, která však vyvěrají z hlubokého pokání a naprosté důvěry v Boží odpuštění: „zahlad“, „smyj ze mě“, „očist' mě“. Zejména ve verši, o němž rozjímáme, používá sloveso „stvoř“, aby naznačil, že úplně osvobodit od lidských slabostí může pouze Bůh. Je to vědomí, že jen on nás může učinit novými tvory s „čistým srdcem“, naplnit nás svým životodárným duchem („duchem vytrvalostí“), dát nám pravou radost a radikálně proměnit náš vztah s Bohem a s ostatními živými bytostmi, s přírodou a vesmírem.

### **„Stvoř mi čisté srdce, Bože! Obnov ve mně ducha vytrvalosti.“**

Jak můžeme toto Slovo života uvádět do praxe? Prvním krokem je uznat, že jsme hříšníci a potřebujeme Boží odpuštění, a to v postoji bezmezné důvěry v Boha.

Možná nám naše opakované chyby berou odvalu, uzavírají nás do sebe. Tehdy je třeba nechat dveře našeho srdce alespoň trochu pootevřené. Na počátku čtyřicátých let napsala Chiara Lubichová jednomu člověku, který se cítil neschopen překročit vlastní ubohost: „Z duše je třeba odstranit všechny ostatní myšlenky a věřit, že Ježíš je k nám přitahován skrze naše pokorné, důvěřivé a láskyplné vyznání hříchů. My, sami o sobě, jsme ve všem, co děláme, zcela ubozí. On, sám o sobě, se vůči nám projevuje jedinou vlastností - milosrdenstvím. Naše duše se s ním může spojit pouze tehdy, když mu jako svůj jediný dar nabídneme nikoli své ctnosti, ale své hříchy! (...) Je-li tu něco, proč Ježíš přišel na zem, proč se stal člověkem, prahne-li po něčem (...), pak je to: být Spasitelem. Být Lékařem! Po ničem jiném netouží.“<sup>1</sup>

### **„Stvoř mi čisté srdce, Bože! Obnov ve mně ducha vytrvalosti.“**

Jsme-li tedy osvobozeni, je nám odpuštěno a jsme si vědomi pomoci našich bratří a sester, protože síla křesťana pochází ze společenství, začneme konkrétně milovat bližního, ať je jím kdokoli. „Od nás se žádá vzájemná láska, která slouží,

---

<sup>1</sup> Ch. Lubichová, *Lettere 1943-1960*, a Cura di F. Gillet, (Opere di Chiara Lubich 4/1), Città Nuova, Roma 2022; str. 350.

chápe, má účast na bolestech, úzkostech a radostech našich bratří; láska typická pro křesťany, která všechno přikrývá a vše odpouští.“<sup>2</sup> Na závěr uvedme slova papeže Františka: „Boží odpuštění (...) je největším znamením jeho milosrdenství. Je to dar, který má každý omilostněný hříšník sdílet s každým bratrem a každou sestrou, které potká. Všichni, které Pán postavil vedle nás: příbuzní, přátelé, kolegové, farníci... a všichni stejně jako my potřebují Boží milosrdenství. Je krásné, když je nám odpuštěno, ale i ty, chceš-li, aby ti bylo odpuštěno, odpusť. Odpouštěj, (...) abychom byli svědky jeho odpuštění, které očišťuje srdce a proměňuje život.“<sup>3</sup>

*Augusto Parody Reyes a tým Slova života*

---

<sup>2</sup> Ch. Lubichová, Slovo života na květen 2002, taktéž v Parole di Vita, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5); Città Nuova, Roma 2017, str. 658-659, v češtině Nové město 5/2002, str. 15.

<sup>3</sup> Papež FRANTIŠEK, Generální audience, *Milosrdenství zahlazuje hřích*, 30. března 2016.